

DESPRE PROBLEME DE ADMITERE DE TIP GRILĂ

CRISTINA MARIA MILITARU

Prezentăm câteva exemple de probleme de admitere de tip grilă, care au în enunț o listă de soluții posibile și la care se respectă convenția că un răspuns și numai unul este corect.

La unele din aceste exerciții, candidatul nu are nevoie să facă o rezolvare propriu-zisă, deoarece se poate baza pe compararea răspunsurilor, pe anumite observații ce permit eliminarea celorlalte variante de răspuns sau pe calcule imediate cum ar fi verificarea soluțiilor într-o ecuație.

Problema 1. Valoarea integralei $I = \int_0^1 e^{-x^2} dx$ satisfacă inegalitatea:
a) $I < \frac{1}{e}$; b) $I < \frac{\pi}{10}$; c) $I < 0,1$; d) $I < 0$; e) $I < \frac{\pi}{4}$; f) $I < \frac{1}{3}$.

Admitere, UPB, 2010

Aici candidatul poate specula răspunsurile, chiar dacă nu știe să facă o rezolvare a problemei. El va alege răspunsul $I < \frac{\pi}{4}$ deoarece dacă ar alege o valoare mai mică ar însemna că mai multe răspunsuri sunt corecte, lucru care nu este permis la acest tip de test.

Pentru a demonstra inegalitatea $I < \frac{\pi}{4}$ în lipsa unei grile avantajoase de răspunsuri, se arată că pentru orice $x \in \mathbb{R}^*$ avem $e^{x^2} > x^2 + 1 > 0$, deci $e^{-x^2} \leq \frac{1}{x^2+1}$, de unde $I = \int_0^1 e^{-x^2} dx < \int_0^1 \frac{1}{x^2+1} dx = \arctg x \Big|_0^1 = \frac{\pi}{4}$.

Problema 2. Se consideră sistemul de ecuații cu coeficienți în \mathbb{Z}_5 :

$$\begin{cases} x + y + z = \hat{1} \\ \hat{2}x + \hat{3}y + z = \hat{1} \\ \hat{4}x + \hat{4}y + \hat{3}z = \hat{1} \end{cases}.$$

Fie Δ determinantul sistemului și S suma soluțiilor sistemului. Atunci:

- 1) a. ($\Delta = \hat{0}$); b. ($\Delta = \hat{1}$); c. ($\Delta = \hat{2}$); d. ($\Delta = \hat{3}$); e. ($\Delta = \hat{4}$).
- 2) a. ($S = \hat{0}$); b. ($S = \hat{1}$); c. ($S = \hat{2}$); d. ($S = \hat{3}$); e. ($S = \hat{4}$).

Admitere, ASE, 1999

Bineînțeles că prima cerință obligă rezolvatorul să calculeze determinantul: $\Delta = \begin{vmatrix} \hat{1} & \hat{1} & \hat{1} \\ \hat{2} & \hat{3} & \hat{1} \\ \hat{4} & \hat{4} & \hat{3} \end{vmatrix} = \hat{4}$. Pentru cea de-a doua cerință, observăm că prima ecuație a sistemului ne oferă „pe tavă” chiar suma cerută, deci

răspunsul este $S = \widehat{1}$. Exercițiul nu verifică aşadar dacă elevul examinat știe cum să obțină soluțiile acestui sistem. Dacă s-ar fi cerut calculul sumei pătratelor sau a cuburilor componentelor soluției, atunci ar fi fost necesară determinarea acestora. În acest caz, deoarece determinantul sistemului este inversabil în \mathbb{Z}_5 , sistemul este compatibil determinat și se poate rezolva prin *regula lui Cramer*. Avem $\Delta^{-1} = \widehat{4}^{-1} = \widehat{4}$, $x = \Delta_x \cdot \Delta^{-1} = \widehat{1}$, $y = \Delta_y \cdot \Delta^{-1} = \widehat{2}$ și din prima ecuație obținem $z = \widehat{3}$.

Problema 3. Să se rezolve ecuația $\log_2 x + \log_2 2x = 3$:

- a) $x = 0$; b) $x = -2$; c) $x = 1$; d) nu are soluții; e) $x = \pm 2$; f) $x = 2$.

Admitere, UPB, 2004

Este suficient să se verifice numai soluțiile strict pozitive și se obține $x = 2$.

Problema 4. Se consideră funcția $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = 12^x + \frac{1}{3^x} + \frac{1}{4^x}$. Valoarea minimă a funcției este: a) 3; b) 0; c) 1; d) 6; e) 5.

Teste admitere, AFT Sibiu

Observăm că $f(0) = 3$, deci putem elimina din start variantele d) și e). Folosind monotonia funcțiilor exponentiale, obținem $f(x) > 12^x > 1$ pentru orice $x > 0$ și $f(x) > \frac{1}{3^x} > 1$ pentru orice $x < 0$. Prin urmare, $f(x) > 1$ pentru orice număr real x și putem elimina și variantele b) și c), rămânând varianta corectă a).

Problema 5. Se consideră $f(x) = \sqrt{x^4 - 2x^3 - 3x^2 + 4x + 4}$. Fie x_1 și x_2 punctele în care funcția nu este derivabilă. Atunci:

- a)($x_1 = -1, x_2 = 2$); b)($x_1 = 0, x_2 = 1$); c)($x_1 = -1, x_2 = 0$);
d)($x_1 = 1, x_2 = 2$); e)($x_1 = -2, x_2 = 1$).

Teste admitere, ASE

La această problemă rezolvitorul poate da răspunsul corect alegând valorile în care radicalul devine nul, adică $x_1 = -1, x_2 = 2$, deoarece domeniul de derivabilitate al funcției radical nu-l conține pe 0. Astfel, elevul exclude celelalte variante, alege valorile corecte, dar face doar o pseudorezolvare a problemei, deoarece el nu demonstrează că funcția nu este derivabilă în punctele respective.

Dacă problema nu ar fi fost de tip grilă și ar fi cerut pur și simplu determinarea punctelor în care funcția nu este derivabilă, cursul firesc al rezolvării ar fi fost scrierea funcției sub forma $f(x) = \sqrt{(x+1)^2(x-2)^2} = |(x+1)(x-2)|$, din care se vede de ce domeniul de definiție al funcției este \mathbb{R} . Funcția este continuă pe \mathbb{R} , fiind o compunere de funcții elementare, este derivabilă pe $\mathbb{R} \setminus \{-1, 2\}$ și se pune

problema derivabilității în punctele $x_1 = -1$ și $x_2 = 2$. Se calculează derivatele laterale în aceste puncte. Astfel $f'_s(-1) = -3 \neq f'_d(-1) = 3$, $f'_s(2) = -3 \neq f'_d(2) = 3$ și de aici obținem că funcția nu este derivabilă în $x_1 = -1$ și $x_2 = 2$.

Problema 6. Se consideră funcția $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = \begin{cases} xe^{x^2} + 2, & x \leq 0 \\ \sqrt{x+4}, & x > 0 \end{cases}$

Care din următoarele afirmații este falsă:

- a) f este continuă; b) f are proprietatea lui Darboux; c) f este derivabilă; d) f admite primitive; e) f este integrabilă pe $[-1, 1]$.

Teste admitere, AFT Sibiu

Alegerea corectă este a), deoarece derivabilitatea funcției f este proprietatea care le implică pe toate celelalte din enunț. Remarcăm că este suficient ca elevul să cunoască relațiile între proprietățile din enunț, el neavând nevoie vreun moment de formula funcției!

Există în testele grilă și probleme la care simpla interpretare a grilei nu ajută la „ghicirea” răspunsului corect. Acestea necesită rezolvări consistente:

Problema 7. $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n^2} \sum_{k=1}^{5n} \sqrt{4n^2 + kn}$ este egală cu :

- a) $15 - \frac{e}{3}$; b) $\frac{61}{6}$; c) $\frac{91-3e}{6}$; d) $\frac{38}{3}$; e) $\frac{23}{2}$.

Teste admitere, AFT Sibiu

Șirul dat se poate scrie sub forma $\frac{1}{n} \sum_{k=1}^{5n} \sqrt{4 + \frac{k}{n}}$, care este suma Riemann asociată funcției $f : [0, 5] \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = \sqrt{x+4}$, diviziunii $\Delta_n = (0, \frac{1}{n}, \frac{2}{n}, \dots, \frac{5n}{n})$ și punctelor intermediare $\xi_k = \frac{k}{n}$, unde $k \in \{1, 2, \dots, 5n\}$. Deci $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n^2} \sum_{k=1}^{5n} \sqrt{4n^2 + kn} = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=1}^{5n} f(\xi_k)(x_k - x_{k-1}) = \int_0^5 \sqrt{x+4} dx = \frac{2}{3}(x+4)^{\frac{3}{2}} \Big|_0^5 = \frac{38}{3}$. Varianta corectă este d).

Problema 8. Să se calculeze valoarea minimă a funcției:

$$f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}, f(x) = \sqrt{4x^2 + 28x + 85} + \sqrt{4x^2 - 28x + 113}$$

- a) 20; b) $12\sqrt{3}$; c) 19; d) $14\sqrt{2}$; e) $9\sqrt{5}$; f) $8\sqrt{6}$.

Admitere, UPB, 2005

Vom da trei soluții pentru aceasta problemă. Fiind o problemă de minim, cea mai naturală soluție, dar cea mai laborioasă, se obține cu ajutorul analizei matematice:

Soluția I (analiză matematică) Funcția este continuă, derivabilă și $f'(x) = \frac{8x+28}{2\sqrt{4x^2+28x+85}} + \frac{8x-28}{2\sqrt{4x^2-28x+113}}$ pentru orice $x \in \mathbb{R}$. Din $f'(x) = 0$, obținem $(2x+7)\sqrt{(2x-7)^2+64} = -(2x-7)\sqrt{(2x+7)^2+36}$.

Punând condiții de existență, obținem $x \in [-\frac{7}{2}; \frac{7}{2}]$ și prin ridicare la patrat rezultă că $(2x+7)^2(2x-7)^2 + 64(2x+7)^2 = (2x-7)^2(2x+7)^2 + 36(2x-7)^2$. De aici avem $64(2x+7)^2 = 36(2x-7)^2$, ceea ce este echivalent cu $8(2x+7) = \pm 6(2x-7)$. Obținem soluțiile $x_1 = -\frac{1}{2}$; $x_2 = -\frac{49}{2}$, din care convine doar $x_1 = -\frac{1}{2}$.

Deoarece $f'(x) < 0$, pentru orice $x < -\frac{1}{2}$ și $f'(x) > 0$, pentru orice $x > -\frac{1}{2}$, obținem că $-\frac{1}{2}$ este punct de minim global și minimul funcției este $f(-\frac{1}{2}) = 14\sqrt{2}$.

Observăm că rezolvarea este mult mai anevoieasă dacă rezolvitorul nu are inspirația de a scrie ca sumă de patrate expresiile de sub radical.

Soluția II (geometrică) Funcția este continuă, derivabilă și $f(x) = \sqrt{(2x-7)^2+64} + \sqrt{(2x+7)^2+36} = 2\left(\sqrt{(x-\frac{7}{2})^2+16} + \sqrt{(x+\frac{7}{2})^2+9}\right)$

Considerăm un sistem ortogonal de coordonate în plan și punctele $A(\frac{7}{2}; 4)$, $B(-\frac{7}{2}; -3)$, $M(x, 0) \in OX$. Din formula distanței dintre două puncte în plan, avem $AM = \sqrt{(x-\frac{7}{2})^2+16}$ și $BM = \sqrt{(x+\frac{7}{2})^2+9}$, deci $f(x) = 2(AM + MB)$. Cum $AM + MB \geq AB$, minimul se obține pentru $AM + MB = AB$, adică pentru A, M, B coliniare, caz posibil deoarece punctele A și B sunt de o parte și de alta a axei OX . Deci minimul funcției este $2AB = 2\sqrt{(\frac{7}{2} + \frac{7}{2})^2 + (4+3)^2} = 14\sqrt{2}$ și se obține pentru $x = -\frac{1}{2}$.

Soluția III (algebrică) Această soluție presupune cunoașterea *inegalității lui Minkowski*: $\sqrt{a^2+b^2} + \sqrt{x^2+y^2} \geq \sqrt{(a+x)^2+(b+y)^2}$ pentru orice $a, b, x, y \in \mathbb{R}_+$, egalitatea obținându-se pentru $ay = bx$.

Pentru $7 - 2x \geq 0$ și $2x + 7 \geq 0$, deci pentru $x \in [-\frac{7}{2}; \frac{7}{2}]$, avem

$f(x) = \sqrt{(7-2x)^2+64} + \sqrt{(2x+7)^2+36} \geq \sqrt{(7-2x+2x+7)^2 + (8+6)^2} = 14\sqrt{2}$, iar minimul se obține pentru $8(2x+7) = 6(7-2x)$, din care rezultă că $x = -\frac{1}{2}$.

Dacă $x \geq -\frac{7}{2}$, atunci $f(x) = \sqrt{(2x-7)^2+64} + \sqrt{(2x+7)^2+36} \geq 8 + \sqrt{14^2+36} > 14\sqrt{2}$.

Dacă $x \leq -\frac{7}{2}$, atunci $f(x) = \sqrt{(7-2x)^2+64} + \sqrt{(2x+7)^2+36} \geq \sqrt{14^2+64} + 6 > 14\sqrt{2}$.

Așadar, minimul se obține pentru $x = -\frac{1}{2}$ și este $14\sqrt{2}$. Observăm că $14\sqrt{2}$ nu este cea mai mică valoare propusă în grilă, fapt pentru care candidatul care ar face raționamentul greșit de a alege cel mai mic

număr aflat printre răspunsuri, fără alte verificări, ar primi în mod just zero puncte la acest exercițiu.

Ca o concluzie, am putea spune că testele grilă verifică atenția și precizia calculelor, sunt mai ușor de corectat și elimină erorile de corecțură la examene. Modul în care acestea sunt concepute este foarte important dacă vrem să facem o evaluare a cunoștințelor relevantă în raport cu obiectivele propuse, în care se evită ambiguitatea, riscul „ghicirii” soluției sau al interpretărilor subiective.

Este binecunoscut însă faptul că un rezultat corect se poate obține uneori și printr-o rezolvare greșită sau că unii candidați au șansa de a încercui la întâmplare tocmai răspunsul corect. Din aceste motive, considerăm mai potrivite pentru o evaluare temeinică cunoștințelor de matematică testele scrise care pe lângă subiecte de tip grilă conțin și probleme la care se cere o rezolvare completă. Acestea trec peste limitările impuse de un test grilă și pot să verifice în plus felul în care elevii redactează soluția, dacă raționamentele lor sunt coerente, dacă știu să pună condițiile de existență la ecuații și inecuații sau să aplique corect o teoremă și, în general, ce abilități au în rezolvarea de probleme.

REFERENCES

- [1] V. Căruțasu, *Culegere de teste pentru admitere 2006*, Ed. Academiei Forțelor Terestre, Sibiu, 2006.
- [2] M. Chirculescu, A. Gomolea, *Teste grilă pentru admiterea la A.S.E.*, Editura Teora, București, 2000.
- [3] http://www.mathem.pub.ro/_SITE_ELEVI/s-l.htm